

Hassas Dillere Tatsız Haber

Ağzının tadını bilmek her zaman iyi bir şey. Fazla iyi bilmekse anlaşılabilir öyle değil. Amerikan Bilimi Geliştirme Derneği'nin geçtiğimiz Şubat ayındaki toplantısında sunulan bir bildiriye, dilleri "süperhassas" olan kimselerin acıya olan antipatilerinin, yemek alışkanlıklarını sağlıklarını tehlikeye atacak kadar etkilediği açıklandı.

Araştırmalara göre, insanların dörtte birinin acıya ve öteki tat uyarılarına duyarlılığı, en duyarsız olanlara kıyasla üç misli fazla. Çoğunluğun tat

duyusuysa bu iki aşırı ucun arasında. Bu farklılık genetik olarak belirleniyor ve dil üzerinde tat tomurlarını içeren, acıya ve dokunuşa duyarlı liflerle çevrili mantar biçimli yapıların sayısı ve konumuyla oluşuyor. Bazı araştırmacılar, "süperhassas" dillere sahip olanların sebzelerdeki acı ama sağlıklı maddelerden kaçınmalarının, kendilerini kanser ve başka hastalıklara daha açık hale getirip getirmediğini merak etmişler. Yale Üniversitesi'nden psiko-fizikçi

Linda Bartoshuk ve Wayne Eyalet Üniversitesi'nden gastroentolog Marc Basson, 200 insan denekle yaptıkları araştırmada 65 yaş ve üstündekiler arasında acıya aşırı duyarlılıkla, kalın bağırsak (Kolon) kanserinin öncülleri olan kolorektal poliplerin sayısı arasında doğrusal bir ilişki belirlemişler. Polipleri olan insanların, olmayanlara kıyasla daha az sebze yedikleri ve daha şişman oldukları gözlenmiş. Bunların her ikisi de kanser açısından risk faktörleri.

Bartoshuk, 4000 denekle yürütülen bir başka deneydeyse, kulak enfeksiyonu geçirmiş kimselerin, özellikle de süperhassas tat duygusu olanların, olmayanlara göre daha şişman olduğunu belirlemiş. Tekrarlanan enfeksiyonlar, tat ve yağ duygusunu dengeli biçimde aktaran sinirlere zarar verebilir ve bu hasar yağa karşı duyarlılığı artırabilir. Bartoshuk ve ekibi, bu yağa karşı daha duyarlı olma durumunun, zaten yağlı yiyeceklere eğilimli olan süperhassas kimselerin daha çok yağ yemelerine neden olduğu görüşünde.

Science, 28 Şubat 2003

Hergün Traş Sağlık İşareti

Erkeklerde aşırı testosteron (erkeklik hormonu) düzeylerinin kalp hastalığı riskini artırdığını gösteren bulgular bilinmekteydi. Ancak İngiltere'nin Bristol Üniversitesi'nden bir bilimadamına göre testosteron azlığı ve bununla ortaya çıkan yüz kıllarındaki seyreklik, kalp krizi ve inme için daha büyük bir risk faktörü olabilir.

Epidemiyolog Shah Ebrahim ve ekibi, sakalın uzama hızının göstergesi olarak genişçe bir örnek grubunu uzun süreli gözlem altına almış. Bristol ekibi, Galler'de eski bir maden kasabası olan Caerphilly'de yaşayan, 45-59 yaşları arasındaki yaklaşık 2438 erkeği 20 yıl süreyle izleyerek kalp krizi ve inme olaylarının sayısını belirlemişler.

Araştırmacılar, gönüllüleri iki gruba ayırmışlar: Günde en az bir kere traş olanlar ve olmayanlar. Sakal bırakmış

erkekler araştırma kapsamı dışında tutulmuş. 20 yıl sonunda seyrek traş olanların yüzde 45'inin öldüğü görülmüş. Amerikan Epidemiyoloji Dergisi'nin Şubat sayısında yer alan araştırma sonuçlarına göre, hergün traş olanlarda ölüm oranıysa yalnızca %31. Ebrahim'in bulgularına göre seyrek traş olanlar arasında bekarların, sigara tiryakilerinin ve beden işçilerinin oranı daha fazla.

Araştırmacı, bu faktörlerin etkileri de hesaba katılsa dahi, bir inme riskinin seyrek traş olanlarda yüzde 70 daha fazla olduğunu söylüyor. Ebrahim'e göre zayıf sakallılarda inme riskini artıran ve sakal büyümesini yavaşlatan küçük bir hormonal mekanizma söz konusu olabilir. Yani alışkanlıklarını değiştirip hergün traş olmaya başlamanın bir faydası yok.

Science, 28 Şubat 2003